

Доброплодни отива въ Карловицъ (Австрия), дѣто билъ професоръ по старогръцки (1853—55). а между 1859—62 г. билъ въ Сливень. Отъ 1862—64 отъ Сливень отива въ Варна, дѣто основалъ класно училище; отъ тукъ въ Тулча главенъ учителъ, отъ 1865—68, и въ 1870—72 въ Силистра, а послѣ въ Кюстенджа (1872—75). Слѣдъ освобождението, въ 1881 г. става членъ-секретаръ и прѣдседателъ на Варненския Окр. Съвѣтъ, и не слѣдъ много, до 1885 г. — инспекторъ на Разградския учебенъ окръгъ. Той е авторъ на доста учебници и книги; въ 1892, 29 юний празнувалъ въ София юбилея на 50-годишнината отъ учителствуването си, дѣто и умрѣлъ.

Отъ Сава Доброплодни намъ сж останали много трудове. Вънъ отъ комедията „Михалъ“, първа по рода си въ начинающата тогава българска литература, той е писалъ и „Писменникъ“ (сочиненъ отъ Сава И. Доброплоднаго Сливенина, Земунъ, 1853). Той е далъ и първото систематично изложение на взаимната метода. Издавалъ е още и списанието „Нова Българска Пчела“ (Варна). Като основателъ на първата българска гимназия въ Шуменъ прѣзъ 1847 г. вжъ *Ванковъ*, въ труда му за учебното ни дѣло (106, 213). Плъвенското училище на Васкидовичъ и това на Доброплодни въ Котелъ (1845) сж били „еднички по-високи български училища“. Съ неговото идване въ Сливень тукашното училище станало *полугимназия* (1859). Като директоръ на тукашнитѣ училища той написалъ „Пространний букваръ“ или „Взаимно учителски таблици. Прѣзъ 1865 г. появява се труда му „Кратко здравословие“ (Болградъ). За комедията му „Михалъ“ ср. Иречекъ (Ист. на Бълг., 722). Доброплодни казва въ автобиографията си, че той е станалъ причина да се построи „Голѣмия мостъ“ между кварталитѣ Сливень и Куруча (1859), слѣдъ една негова рѣчь въ Клуцохорската черква, тѣй като при голѣмо прииждане на Куруча сношенията между тия квартали се прѣкъсвали по цѣли дни.

Синъ на Сава Доброплодни е ражданиятъ въ Шуменъ *Прѣславъ Доброплодни*, свършилъ семинарията и духовната академия въ Киевъ, бившъ директоръ на Казанлъшкото педагогическо училище, послѣ на Ючбунарската прогимназия въ София (сжщо покоенъ).

За заслугитѣ на Сава Доброплодни се споменува и въ „Цариградски вѣстникъ“, бр 32, 67, 93. (Ср. „Училищень Алманахъ“, 56, 58, 85, 89, 97, 103 и т. н.)